

NIC NOVÉHO O MUŽÍCH

MARTIN ONDROUCH

motto

Populárně psychologická řada

motto

NIC
NOVÉHO
O MUŽÍCH

MARTIN ONDROUCH

Praha 2013

Text and illustrations © Martin Ondrouch, 2013

ISBN 978-80-7246-946-8

*Tuto úvahu, kterou jsem po dlouhém hloubání
a z pocitu její akutní potřeby
sepsal na přelomu let 2012/13
v Telnici, Praze a Regensburgu,
věnuji své spřízněné duši Martině.*

...

Na lůžku jsem toužila za noci
po tom, kterého z duše miluji.
Hledala jsem ho, ale nenašla.

A tak už vstanu a město prochodím,
pátrám po ulicích i náměstích
po tom, kterého z duše miluji.
Hledala jsem ho, ale nenašla.

Našli mě strážní, co město obcházejí:
– Viděli jste toho, kterého z duše miluji?

Jen jsem je minula, našla jsem
toho, kterého z duše miluji!
Držím se ho pevně, už ho nepustím,
dovedu ho do domu svojí matičky,
ukážu mu svůj rodný pokojík!

Zapřísahám vás, dcery jeruzalémské,
při srnách, při laních divokých:
Neprobouzejte, nerozněcujte lásku,
dříve než sama bude chtít.

...

(Píseň písni 3,1–5)

I. Prolog

Mám o devět let mladší sestru. V roce 1989, kdy se naše socialisticko-ospalé kolektivní sociální prostředí, založené na průměrnosti, začalo postupně měnit v kapitalisticko-dynamickou společnost individualit tvrdě bojujících o své místo na slunci, jí bylo deset let. Když já jsem byl už ženatý, jí bylo dvanáct let. A už tehdy projevovala a aplikovala svoji individualitu podstatně výrazněji než já. Zatímco já jsem zpocený trémou koktal na projektovém výrobním výboru, ona sebevědomě a hrdě hájila svoji pravdu ve sporu s učitelem na gymnáziu (prostě ho seřvala). A to si nemyslím, že bych byl průměrností a kolektivismem příliš postižen. Chci tím říci, že ona je ten typ, který má poměrně jasně svoje cíle, požadavky, názory a představy srovnané v hlavě a cílevědomě a ctižádostivě si za nimi jde.

Zatímco já jsem sbíral ze svých četných vztahů praktické zkušenosti, ona ten svůj vysněný vztah hledala. Jak čas plynul a naplnění stále nepřicházelo, snažila se objevovat nové zdroje informací, aby mohla tu zapeklitost ohledně chlapů lépe prokouknout. Nutně došla i na to, že má staršího bratra s mnoha (možná až přemnoha) praktickými zkušenostmi a že by se pro její hloubání mohly hodit i postřehy z té druhé strany.

Tak začaly naše nekonečné debaty o vztazích. Já jsem žádné praktické aplikovatelné teorie samozřejmě neměl – jsem chlap, my o tom moc nehlobáme. Ale ona mě donutila se zamýšlet, zvažovat, vyhodnocovat, zo-

becňovat. Souběžně s tím mi přibývalo i těch praktických zkušeností. Prostě jsem byl okolnostmi dotlačen začít věci kolem vztahů mužů a žen vnímat, analyzovat a řešit, počínaje praktickými doporučeními pro konkrétní situace až po obecné filozofie (i pro sebe samotného, protože jsem zjistil, že vlastně sám také ještě stále hledám a nenacházím). I okruh zájemkyň o konzultace se začal rozšiřovat. (Byly i nějaké semináře.) Až to neodvratně došlo do stavu, kdy jsme nabylí přesvědčení, že by bylo nanejvýš vhodné, aby se s mužským hetero-pohledem na věci vztahové (pohledem pragmatickým, věcným, nezatíženým romantikou, sentimentalitou, psychologii a jinými podobnými vědami – zkrátka takovým tím selským) seznámilo co nejvíce žen, hlavně těch hledajících. Každá nemá staršího bráchu. I když se vám asi líbí, když muž napíše, že ženy by se neměly řešit, ale jen milovat, tak já si naopak myslím, že realita je podstatně méně romantická, neřkuli podstatně drsnější. Tak tedy, milé dámy...

Žijete dynamicky? Aktivně budujete svoji osobnost? Tvrdě bojujete o své místo na slunci? Snažíte se o štěstí či úspěch? A když už to máte skoro všechno pohromadě, tak si všimnete, že vám v životě asi stále ještě něco uniká? Zřejmě to bude spřízněná duše. Ale proč, co se děje?! Vždyť jsem přece schopná, sebevědomá a pohledná žena! Ale stále osamělá... Ou, pardon, já vím – nikoliv OSAMĚLÁ – jen prozatím žijete SAMA. Máte přece kolem sebe spoustu „blízkých lidiček“ – kolegyně, kamarádky, přátele, rodinu – a na ně se můžete ve všem spolehnout! I když... skutečně ve všem? Už jste si možná připustily, že zas tak úplně ve všem to asi nebude. NĚCO tu přece jen chybí – někdo opravdu blízký, bytostně, niterně; někdo, ke komu se schoulíte a budete se cítit v naprostém bezpečí; někdo, kdo

vnímá vaše nejosobnější pocity, myšlenky, přání a potřeby a hladce a přirozeně je dokáže naplnit nebo na ně citlivě a pozitivně reagovat.(?) Chybí vám někdo, koho byste mohla POTŘEBOVAT?

No ano, jistě! Jenže TOHLE přece neexistuje!!! Nikdo na světě už takový není! Kdyby byl, musela byste ho už dávno potkat. Vždyť je Vám už ...cet let! Za sebou už toho máte opravdu spoustu, ale celý život potkáváte jen samé prázdné osobnosti, prostoduché ignoranty a egoisty. A když už přece jen někdo za něco stojí, tak je to buď ženáč, nebo homosexuál; nebo už jste nějaký ten exemplář vyzkoušela či dokonce máte jeden doma, ale vlastně jste nezjistila nic víc, než že se s NIMI prakticky nedá vůbec komunikovat, protože mluví jazykem jiného kmene.(?)

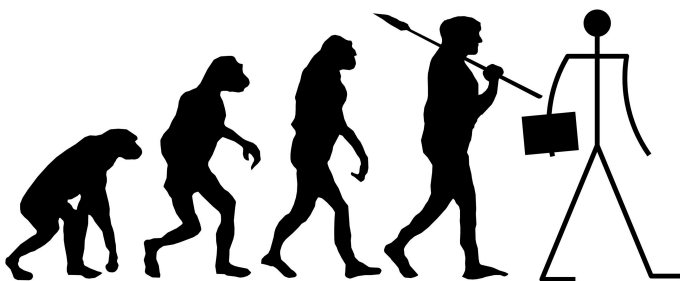
Tak právě pro vás, milé dámy, je tato útlá publikace určena. Zradím, pro vás, svůj kmen a prozradím vám tajemství našeho druhu. Však nedychtíte předčasně, ale spíše svou mysl otevřete a pozitivně naladíte a vězte, že naše tajemství nestřeží mužského ducha lóže tajemná, nýbrž (a to snad mohu prozradit již v úvodu) to tajemství střeží navýsost prohnaná zrada ducha ženského. Žádná záhada se nekoná – vše, co chcete či potřebujete vědět o mužích, víte už dávno. A mnohem lépe než oni sami! Jen jste již zapoměly, jak své vřeteně správně sprádat. Věřím tomu, že těchto pár následujících stránek vám ve vašem sprádaní budoucím dokáže pomoci.

II. Genesis (Vývoj)

Evoluce

O tom, jak se pračlověk stal člověkem,
pražena ženou a pramuž mužem.

A o tom, čím a proč se od sebe liší.

O pračlověku

Člověk obdařen jest Bohem (nebo prozřetelností či evolucí) láskou, duchem a důvtipem, jež mu umožňuje nejen přežít, ale také si na tomto světě užít trochu potěšení duše, což je vlastně smyslem života... Ne, neděste se, nezabřednu zde do rozsáhlé filozofické úvahy o smyslu bytí. Potřebuji si jen (pro následné argumentace) s vámi ujasnit, jak dlouho (alespoň přibližně) jsme lidstvem. Dovolím si tedy kratičký exkurz do historie. Trošku si zopakujeme evoluci člověka, pak si řekneme, kdo už je člověk a jak to bylo dávno, kdy se jím stal.

Následující tabulka nabízí zjednodušený přehled vývojových fází člověka. Na časové ose jsou zde uvedeny stručné charakteristiky hlavních druhů našich předků.

Doba výskytu [roky]	Název předka	Schopnosti	Objem mozkovny [cm ³]
50 mil.	<i>hominoid</i>	první prokazatelní předkové člověka v přímé linii	
15 mil.	<i>Ramapithecus</i>	sběrač	350–380
2–3 mil.	<i>Australopithecus</i>	kamenné a kostěné nástroje, spolupráce při lovu	400–600
1,5–2 mil.	<i>Homo habilis</i> (člověk zručný)	nejstarší představitel typu Homo, život v tlupách, dorozumívání posunky a skřeky, využívání ohně, ruka schopná používat nástroje; obydlí – přístřeší z větví, převisy skal	750
1,5 mil.–500 tis.	<i>Homo erectus</i> (člověk vzpřímený)	výroba zbraní k lovu – lov byl kolektivní, přibytky již vypracovanější (kůže, paroží...), stěhování za potravou, vznik kultury	780–1225
400 tis.	<i>Homo sapiens</i> (člověk rozumný)	vytváření rodů, jednoduchá řeč, barevná dekorace těla, specializace lovu na určité druhy zvěře, účinnější zbraně	1280
100 tis.	<i>Homo sapiens sapiens</i>	abstraktní myšlení, artikulovaná řeč, budování složitějších obydlí, odívání, lov velké zvěře	1400–1500

Poznámka k tabulce:

Archeoložky a antropoložky prominou – žádám zdvořile. Spoléhal jsem na Google, ale zjistil jsem, že je poměrně obtížné najít dvě webové stránky pojednávající o vývoji člověka, které by poskytovaly shodné údaje. Nicméně nejde nám o přesnost. Pokud se budeme pohybovat v rádech statisíců let, je to úplně dostačující. Koneckonců chci tu napsat něco o chlapech a ne o nějakých zkamenělých opičácích.

Antropologové vymysleli, že v průběhu té spousty předcházejících tisíciletí z nás udělaly člověka dva procesy – *hominizace* a *sapientace*. Hominizace znamená „polidštění“ – jde především o tělesné změny, které nastaly se změnou životního prostředí a/nebo životního stylu (vzpřímení postavy, prodloužení dolní končetiny, uvolnění rukou apod.). A sapientace je prostě „zmoudření“. Doufám ale, že těch zlidšťovacích procesů snad bylo více. Nejsm si totiž jistý, jestli vůbec lze do některého z těchto dvou procesů zařadit třeba právě vývoj sociálních vztahů mezi mužem a ženou?

Hledal jsem nějakou stručnou, výstižnou definici člověka, která by nám mohla v nastavení počátku naší existence trochu pomoci. Myslím, že jsem uspěl – tato z Wikipedie je docela vhodná: *Člověk se vyznačuje vertikálním držením těla, schopností mluvit a inteligencí; je bytostí, která si uvědomuje sebe sama, a to i v duševním rozměru, vnímá svoji historii a je subjektem sociální činnosti a kultury.* (Trochu jsem si ji upravil.)

Takže... při letném pohledu do tabulky je zřejmé, že za zamyšlení stojí nejdříve asi *Homo erectus*, u kterého ale zřejmě ještě neprokážeme uvědomění si svého duševního rozměru a vnímání vlastní historie. Dále je *Homo sapiens*; jsem přesvědčen, že u tohoto vývojového stupně už by se naplnění naší definice dalo předpokládat, ale obávám se, že v odborných kruzích by to mohlo způsobit vášnivou polemiku. Takže z principu předběžné opatrnosti označím za člověka dle našich požadavků až poddruh *Homo sapiens sapiens* a do délky jeho vývoje započítám 100 000 let, což je zhruba 5 500 generací.

Vraťme se tedy o 100 000 let zpátky, kdy již naplno funguje v lidském bytí sociální aspekt. Nutno podotknout, že nejsme v bodě nula – také sem jsme museli dospět určitým vývojem. Ale teď již máme nastave-

ny sociální systémy a pracujeme na jejich zdokonalení. Pídíme se po poznání, zvyšujeme výkonnost, zlepšujeme své schopnosti. Ale proč vlastně?¹ Je třeba si uvědomit, že hlavním, řekl bych spíše fatálním, cílem lidstva a potažmo i jedince, je PŘEŽÍT. Stačí přece jeden rok neúroda nebo třeba i ojedinělý neúspěch v lovu nebo nemoc a kmen prostě vyhyne. A také se to dělo, a to nikoliv zřídka. Proto ta úporná a neutuchající snaha o zdokonalování. Přežili ti, kteří byli schopni zajistit základní životní potřeby. Potřebovali k tomu především zdraví, důvtip, zručnost, zdatnost a možná i trochu štěstí. Pouze jedinec s takovými dispozicemi předá svoji genetickou informaci dále. Probíhá přirozená selekce. Ti, kteří ony předpoklady nemají, umírají bez potomstva. A ti lépe vybavení přežívají a své schopnosti předávají prostřednictvím genů a výchovy či výcviku svým potomkům. To vede k dalšímu zdokonalování schopností lidstva. Ostatně to není nic nového.

O praženách

Žena obdařena jest Bohem (nebo prozřetelností či evolucí) krásou a jemností těla, citlivostí smyslu; navíc i silou ducha, pronikavou sociální inteligencí, vnímáním, strategickým, taktickým a diplomatickým nadáním. Což souhrnně označím zbraněmi těžkého kalibru. To, že třímáte tak mocné zbraně, není jistě samoúčelné a už vůbec ne samo sebou či bez příčiny. Kde jste k tomu arzenálu přišly? Kdo vás tak vyzbrojil? K čemu ho máte?

¹ Zásadní premisa všech problémů – vztah příčiny a důsledků. Všeobecně platí, že bezchybné rozpoznání příčin a důsledků, a to i ve věcech mezi mužem a ženou, je jádrem správného pochopení řešené problematiky. Ještě mnohokrát bude třeba na to upozornit.

Nebude vám to znít asi mile, milé dámy, ale co naplat – základní životní potřeby byl po tisíce generací schopen zajistit pouze muž. Postavil obydlí, obstaral potravu, vymyslel zbraň či nástroj či pěstební proces, ochránil osadu před vetřelci nebo rozdělal oheň. Schopnost ženy přežít spočívala v tom, že dokázala ovládnout schopného, úspěšného a zdravého muže, který byl pro ni zárukou, že bude existenčně zabezpečena a povije zdravé a silné potomstvo.

Evoluce se tak postarala o vytvoření archetypu jedince (muže), který je pro ženu přitažlivý – nejenom muskulatura a zdraví zajistí úspěch, ale i inteligence, odhodlání či nutkání překonávat překážky. S tím přichází kýžené bohatství a jistota přežití. A nezapomínejme, že vhodný mužský jedinec musel být do jisté míry také ovladatelný. Státisíce let se formoval tento archetyp ideálního muže; nedivme se, že vám vydržel prakticky dodnes.²

Jaké předpoklady musí mít žena, aby byla schopna takového muže opanovat? Jsou to právě ty dispozice, které byly zmíněny v úvodu tohoto článku – krása a jemnost těla (jinak řečeno zdraví), síla ducha, sociální inteligence, vnímavost, strategické, taktické a diplomatické nadání. Představte si ten obrovský rozsah sociálních aktivit, které byla žena nucena permanentně vykonávat – nejde pouze o ulovení chlapa, je také nutno si ho udržet, to znamená odrážet nájezdy sokyň a pečovat o své tělo – krásu a zdraví. Při tom se musela starat o potomky a o příbytek či osadu. Vycházet korektně s ostatními samicemi v permanentním každodenním styku, získat mezi nimi významné sociální

² Rozsah požadavků pražen na pramuže konfrontujte, prosím, s požadavky pramuže na praženu v článku *O pramužích*.

postavení a vůbec nepřetržitě sledovat sociální dění v komunitě – intriky, hádky, vztahy, sblížení, partnerství, averze – bylo jistě také významným existenčním determinanem. A navíc bylo třeba neustále motivovat muže ke stále intenzivnějšímu uspokojování životních potřeb rodiny. Pouze ta žena, která tyto schopnosti měla, předala svoji genetickou informaci dále. Opět přirozená selekce a evoluce. A také je velmi důležité si uvědomit, že žena se v těchto sociálních dovednostech zdokonaluje již nejméně 100 000 let, tedy 5 500 generací.

O pramužích

Muž obdařen jest Bohem (nebo prozřetelností či evolucí) krásou a silou těla, navíc i silou mysli, pronikavou kreativní inteligencí, ostražitostí, rozhodností, ctížádostí, soutěživostí, dynamičností, strategickým, taktickým, technickým, systematickým a analytickým nadáním. Což souhrnně označím zbraněmi těžkého kalibru. To, že třímáme tak mocné zbraně, není jistě samoúčelné a už vůbec ne samo sebou či bez příčiny. Kde jsme k tomu arzenálu přišli? Kdo nás tak vyzbrojil? K čemu ho máme?

Aby muž mohl přežít a zplodit zdravé a silné potomstvo, musel být schopen svým důvtipem a hlavně silou zajistit základní životní potřeby a také okouzlit a oplodnit krásnou (tedy zdravou, přitažlivou a mladou) ženu. Pouze jedinci s těmito schopnostmi předali svoji genetickou informaci dále. Přirozená selekce výše uvedených schopností muže probíhala³ nikoliv jen oněch pouhých 100 000 let. Obstarávání základních ži-

³ Povšimněte si minulého času – proces byl ukončen (na rozdíl od žen).

votních potřeb a oplodňování samic patřilo totiž k hlavním funkcím samce již mnohem dříve – ještě před sapientací lidského druhu. Proto jsou u nás tyto prapudy tak hluboce zakořeněné.

Pro formování mužské části lidstva je významné také to, že se v komunitě (to znamená v bezprostředním dlouhodobém sociálním kontaktu) zdržovali minimálně. Většinu času trávili osamocně na lovu (a to i na lovu společném), sběru či obděláváním půdy. Sociální zkušenosti samců jsou tedy velmi omezené a sociální inteligence či schopnosti se nemohly nikdy vyvinout v takovém rozsahu jako u žen, které se celý život společně staraly o osadu, a to v nepřetržitém těsném sociálním styku.

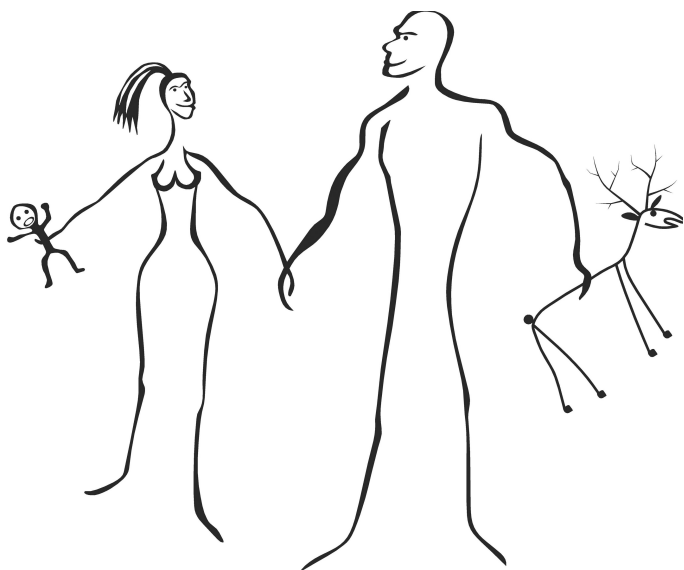
Je velmi pravděpodobné (a zajímavé), že komunity starších druhů lidských předků byly přirozeně genderově vyvážené – samice druhu *Ramapithecus* zajistě také obstarávala obživu sběrem nebo samice druhu *Australopithecus* bezesporu byla samci při lovu rovnocennou partnerkou.⁴

⁴ Odtud pozůstatky těchto schopností projevujících se dodnes u vás.

Kompetence

O tom, co umíme a proč to umíme.

A taky o tom, že pořádně umíme každý něco jiného.

O rolích

Z výše uvedeného vyplývá, že již velmi dávno se sociální prostředí muže a ženy značně diferencovalo, a to i když pocházeli ze stejného kmene. Přirozená selek-

ce a evoluce pak u jedinců různého pohlaví posilovala různé dispozice. Pokud si vzpomenete na dějepis základní školy, jistě se vám vybaví, jak nás učili, že pražáci se zabývali obstaráváním jelenů a praženy ohněm a dětmi. V podstatě to je pravda. Jenže asi málokoho tehdy napadaly otázky typu: A čím to byl oheň? Jak se k němu ta žena dostala? Čím to byly děti? Měly všechny ženy děti, nebo to bylo privilegium? Dostaly najíst všechny ženy, když se muži vrátili z lovu? Ulovil každý muž něco? Co se stalo s těmi, co nic neulovili? Co se stalo s těmi, kteří neměli děti?

Představme si ženu (budu jí říkat Eva), která žije v kmenech poblíž Středozemního moře asi před 70 000 lety. Je mladá, docela pohledná a právě přichází do období plodnosti. Současně s ní žije v kmenech dalších pět dívek/žen obdobně tělesně vybavených a přibližně stejného věku; jedna z nich je velmi krásná. Eva je zatím v péči otce (matka zemřela před dvěma lety), stará se o mladší sourozence, ale zanedlouho bude rodině na obtíž a dobře ví, že se bude muset již brzy „postarat sama o sebe“. V kmenech žijí dva mladí, velmi schopní a úspěšní muži v plné síle, kteří zatím nezplodili potomka, ale mají již velký zájem. Jeden je synem náčelníka a ten druhý (budu mu říkat Adam) má otce, který je také velmi úspěšný – postavil velkou chýši, vlastní mnoho zbraní a jiného cenného majetku, zkrátka vede se jim velmi dobře.

Eva se rozhodla, že získá Adama (pro začátek). Na základě předešlého dlouhodobého pozorování vztahů v komunitě a vrozené vnímavosti po matce získává podrobný přehled o poměrech rodin svých pěti sokyň. Dokáže předjímat jejich aktivity, které by mohly ohrozit dosažení jejího cíle. Největší nebezpečí hrozí od krasavice, která dokáže omámit muže bez vynaložení většího úsilí. V této věci přijme dvě opatření:

1. cílevědomě pracuje na zkrášlení svého těla (a protože je velmi schopná, vymyslí nový způsob zdobení kůže a nový způsob úpravy vlasů – stává se velmi atraktivní);
2. připraví důmyslnou lest, kterou se krasavice před Adamem zásadně znemožní, navíc to dokáže s využitím spolupůsobení dalších mladých žen, a to tak, že ony intriku ani neprohlédnou. Pouze díky svým mimořádným schopnostem Adama získává.

Užívá bohatství, které se díky její motivační činnosti a jeho schopnostem zdárně zvětšuje. Počne s Adamem dvě děti (a dvě se synem náčelníka). Adam je šťastný (neví to). Náčelníkův syn sdílí chýši s krasavicí, která už dávno – po útoku vlka – krasavicí není. Zdánlivě se jedná o idylu. Jenže ve skutečnosti je tato situace udržována mimořádnou sociální obratností Evy (diplomacie, plánování, taktika, nepřetržitá ostražitost, využívání příležitostí, eliminace rizik, motivační jednání a tak dále).

Po delším období hojnosti nastává krize. Náčelník umírá. Komunita je vyděšena. Náčelníkův syn pouze s jedním potomkem a zmenšujícími se statky neposkytuje dostatečnou záruku, že těžké období kmen pod jeho vedením přežije. Eva rozeznává a využívá ideální příležitost a motivuje Adama, aby se o viklající se náčelnický stolec ucházel. Adam posílený důvěrou, láskou a podporou své ženy v souboji vítězí a náčelníkův syn umírá (*cherchez la femme*⁵). Adam je novým náčelní-

⁵ Okřídlené rčení o rozhodujícím vlivu ženy na veškeré dění pochází z knihy Alexandra Dumase staršího *Pařížští Mohykáni* (1854): *Il y a une femme dans toute les affaires; aussitôt qu'on me fait un rapport, je dis: 'Ccherchez la femme'*. „Ve všech záležitostech je nějaká žena; jen co mi podají zprávu, říkám: ‚Hleďte ženu‘.“

kem a Eva paní náčelníkovou. Jejich bohatství se v jediném okamžiku téměř zdvojnásobí. Žena poraženého je zapuzena; Adam s Evou se ujímají jejího dítěte a zplodí ještě další tři svoje a svými mimořádnými schopnostmi vedou svůj kmen k budoucí prosperitě. Jejich děti jsou nejžádanější partneři pro ty nejlepší jedince opačného pohlaví, a to nejen vlastního kmene. Jejich genetická stopa se šíří geometrickou řadou, stává se nesmrtelnou a dále už se bude jen zdokonalovat.

Eva dosáhla obrovského úspěchu, aniž by kdy sama použila násilí, vlastně možná nemusela použít ani křivého slova. Právě naopak – její zbraní byla síla ducha, mimořádná sociální inteligence, cílevědomost, diplomacie, pečlivost, jemnost, laskavost, vnímavost, vlídnost, láska, oddanost, něha. Zcela jistě byla v komunitě všeobecně oblíbena a vroucně milována nejedním mužem včetně toho svého.

Toto je princip přežití a potažmo výsledkem evoluce žen. Není kouře bez ohně nebo chcete-li – nic se neděje bez příčiny – to, že dnes máte vyvinutější sociální inteligenci a vnímavost, je prostě jen tím, že byste bez těchto schopností v dávné minulosti nemohly vůbec přežít a vaše dědičná informace pochází právě od těch nejschopnějších prapředkyň.

Adam dosáhl obrovského sociálního úspěchu, aniž by kdy sám o tom musel nějak moc přemýšlet. Právě naopak – stačilo mu, aby využil svoji mimořádnou sílu, aby měl kreativní systematické myšlení, aby dokázal technicky plánovat a své plány efektivně realizovat, stačila mu vytrvalost, odvaha, ctížádost, sebevědomí, odhodlanost, rozhodnost, zručnost a hlavně houf blízkých, kteří ho potřebují a pro které to všechno chce dělat, z nich především milovaná žena. Tedy... ne že by se na jinou nikdy nepodíval (ještě před útokem vlka obšťastnil a obtěžkal krasavici).

Máme tedy již jasno v *přirozených* prarolích muže a ženy? Dovolte jen krátké shrnutí. Žena setrvává ve skupině permanentně, a to rozvíjí její sociální schopnosti.⁶ Stejně jako dříve, tak i dnes, prosazujete své zájmy bez využití síly (kterou nedisponujete), užíváte strategii, taktiku a manipulaci; orientujete se na mentální a citovou stránku osobnosti partnera či protivníka. Jemnými prostředky se snažíte dosáhnout toho, aby rozhodující či významní členové komunity jednali v souladu s vašimi zájmy.

Muž pobývá v komunitě jen po velmi krátkou dobu mezi lovy. Sociální schopnosti se tedy nemohou rozvíjet v rozsahu srovnatelném se ženou. Svých zájmů dosahuje především silou, plánováním, technickým a systematickým myšlením, logikou, poznáváním zákonů přírody, zručností a dalšími fyzickými dovednostmi.

O dispozicích

Co nám tedy přineslo uplynulých 100 000 let diferen-
cované evoluce muže a ženy? Zaměřím se nyní pouze
na věci týkající se vztahu mezi námi, protože TY jsou
předmětem našeho hloubání. Vztahy mezi lidmi jsou
problematikou veskrze sociální; a jak jsme se již do-
zvěděli, v této oblasti jsou ženy podstatně lépe vyba-
veny než muži. Teprve moderní civilizace začleňuje
muže do komunity (do sociálního prostředí) ve stej-
né míře jako ženu. Zde mám na mysli starověké vyspě-
lé civilizace (Egypt, helénské období, antika, Čína)
a u nás pak počátky feudalismu. Větší mobilita zboží

⁶ A nejen to – také se současně odlišně vyvíjejí vaše smysly a různé jiné fyzické schopnosti či dispozice – například jemnější čich, periferní vidění, dlouhá, hustá a pevná srst na hlavě a podobně – které jsou důležité pro zvládnutí zastávaných rolí, především péče o mláďata.

Toto je pouze náhled elektronické knihy.
Zakoupení její plné verze je možné v
elektronickém obchodě společnosti eReading.